новен сън. Сънувах сън - и никой човешки ум не би могъл да каже какъв беше тоя сън. Магаре е оня, който се заеме да разтълкува тоя сън. Стори ми се, че бях... никой не може да каже какво. Сякаш бях, сякаш имах... но глупак е оня, който би се опитал да каже какво ми се е сторило, че имам. Човешко око не е чувало, човешко ухо не е виждало, човешка ръка не е способна да вкуси, език да разбере и сърце да изкаже, какъв беше моя сън. Ще накарам Петер Дюля да напише балада за тоя сън. Ще се нарече "Сънят на Дъно", защото тоя сън е бездънен. Ще я изпуя пред дука в края на комедията; може би, случайно, за да предам по-голяма прелест, ще я изпея ~~пеан~~ след смъртта ~~м~~ на Тисбе.

/Излиза./